

Vlaams
Parlement

stuk **1703** (2011-2012) – Nr. 7
ingediend op 25 juni 2013 (2012-2013)

Voorstel van decreet

van de heren Ludwig Caluwé, Bart Van Malderen, Kris Van Dijk
en Philippe De Coene

houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie

Amendementen

Stukken in het dossier:

- 1703** (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies van de Raad van State
– Nr. 3: Advies van de Strategische Adviesraad voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Media
– Nr. 4 en 5: Verslagen over hoorzitting
– Nr. 6: Amendementen

verzendcode: CUL

AMENDEMENT Nr. 6**Subamendement**

voorgesteld door de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel, Wilfried Vandaele, Bart Tommelein, Bart Caron en Jorgen Verstrepen
op amendement nr. 1

Artikel 2

In de voorgestelde tekst van artikel 180, §2, derde lid, op de tweede regel de woorden “bij voorrang” schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 9.

AMENDEMENT Nr. 7**Subamendement**

voorgesteld door de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel, Wilfried Vandaele, Bart Tommelein, Bart Caron en Jorgen Verstrepen
op amendement nr. 1

Artikel 2

In de voorgestelde tekst van artikel 180 paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. Functionaliteiten die afbreuk doen aan de redactionele autonomie en verantwoordelijkheid van de betrokken televisieomroeporganisaties kunnen altijd worden geweigerd.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 9.

AMENDEMENT Nr. 8**Subamendement**

voorgesteld door de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel, Wilfried Vandaele, Bart Tommelein, Bart Caron en Jorgen Verstrepen
op amendement nr. 1

Artikel 2

In de voorgestelde tekst van artikel 180, §4, het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Indien de bemiddelingsprocedure niet leidt tot een akkoord tussen de partijen, formuleert de bemiddelaar een advies tot besluit van de bemiddelingsopdracht. De meest gereede partij kan de zaak aanhangig maken bij de bevoegde rechtscolleges.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 9.

AMENDEMENT Nr. 9

Subamendement

voorgesteld door de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel, Wilfried Vandaele, Bart Tommelein, Bart Caron en Jurgen Verstrepen op amendement nr. 5

Artikel 6 (nieuw)

In de voorgestelde tekst het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De dienstenverdelers die vandaag al een of meer functionaliteiten, zoals bedoeld in artikel 180, §2, aan de eindgebruikers aanbieden, beschikken over een periode van drie maanden na inwerkingtreding van dit decreet om een akkoord zoals bedoeld in artikel 180, §2, met de betrokken televisieomroeporganisaties te sluiten. Indien binnen de drie maanden geen akkoord kan worden gesloten, kunnen de partijen een beroep doen op de bemiddelingsprocedure zoals bepaald in artikel 180, §4. Indien de bemiddelingsprocedure niet leidt tot een akkoord tussen de partijen, dan vervalt het recht op het aanbieden van de betrokken functionaliteit door die dienstenverdelers.”.

VERANTWOORDING

Het derde lid van paragraaf 2 van artikel 2 voorziet dat eventuele financiële vergoedingen die de dienstenverdelers aan de televisieomroeporganisatie betaalt, op grond van het akkoord omtrent de aangeboden functionaliteiten, bij voorkeur aangewend dienen te worden voor Nederlandstalige Europese producties. Dit is een belangrijk argument voor de rechtvaardiging van dit voorstel tot wijziging van decreet. Zoals de Raad van State in haar advies (*Parl.St. VI.Parl. 2011-12, 1703/2*) aangaf, is de tussenkomst van de decreetgever maar toegestaan wanneer zij gekaderd wordt in het algemeen belang, dus wanneer zij gebeurt ter vrijwaring van de productie van lokale inhoud. Het derde lid van paragraaf 2 van artikel 2 wil garanderen dat deze productie gevrijwaard wordt. Daarom worden de woorden “bij voorrang”, die in de amendementen waren opgenomen, geschrapt. Niet alleen is het onduidelijk wat hiermee bedoeld wordt, maar bovendien kan deze bewoording resulteren in een situatie waarbij slechts een zeer beperkt deel van de eventuele financiële vergoedingen aangewend wordt voor Nederlandstalige Europese producties. Dat zou de verantwoording voor de wijziging van het decreet ondergraven.

In het advies van de Raad van State lezen de indieners met betrekking tot de argumentatie in de toelichting bij het voorstel van decreet naar aanleiding van de herkomstfunctie: “Die argumentatie lijkt echter veeleer pertinent voor de verplichting die bij het voorgestelde artikel 180, eerste lid, eerste en tweede zin, van het Mediadecreet wordt opgelegd aan de dienstenverdelers om lineaire omroepprogramma’s onverkort en in hun geheel door te geven, dan voor de verplichting voor de dienstenverdelers in het voorgestelde artikel 180, eerste lid, derde zin, van het Mediadecreet, om voor elke door hen aangeboden functionaliteit bij deze programma’s de toestemming te bekomen van omroeporganisaties.”.

Daaruit volgt dat de eerste twee zinnen uit paragraaf 3 van artikel 2 van amendement nr. 1, die een beperkte uitbreiding naar alle functionaliteiten inhouden, niet tegemoetkomen aan de opmerkingen van de Raad van State en aldus als disproportioneel ervaren kunnen worden. Aangezien in paragraaf 2 van artikel 2 van het amendement al ruim verwezen wordt naar elke functionaliteit die het signaal op uitgestelde, verkorte of gewijzigde wijze aanbiedt, kunnen de bepalingen van de eerste twee zinnen van paragraaf 3 van artikel 2 geschrapt worden (subamendement nr. 2 op amendement nr. 1).

Subamendement nr. 3 op amendement nr. 1 legt de bemiddelaar op om tot besluit van zijn bemiddelingsprocedure een advies te formuleren indien de bemiddeling niet tot een overeenkomst heeft geleid. Het formuleren van dit advies maakt integraal deel uit van de bemiddelingsprocedure. De Vlaamse Regering kan hierbij de nadere regels bepalen.

Het subamendement op amendement nr. 5 wijzigt de duur van de onderhandelingstermijn. De bepalingen in artikel 6, zoals opgenomen in amendement nr. 5, zouden tot een situatie kunnen leiden waarbij de betrokken omroeporganisaties zich tijdens de eerste onderhandelingsfase niet constructief opstellen. Tijdens de bemiddelingsprocedure vervalt immers het recht van de distributeurs om de desbetreffende functionaliteiten te blijven aanbieden. Vandaar een tweede wijziging van artikel 6. Daarbij wordt aan de bemiddelingsopdracht alle kansen gegeven, zonder dat een van beide partijen onder bijkomende druk komt te staan. Wanneer de bemiddelingsopdracht mislukt, dan vervalt het recht om betwiste functionaliteiten aan te bieden.

■